

Ο “σουλτάνος” και τα ημέτερα γιουσουφάκια του

Πριν από τον πόλεμο του 1940, δεν περνούσε μέρα που ο Μουσολίνι και όλος ο θλιβερός θίασος των κρανιοκενών δορυφόρων του-ο ΥΠΕΞ Τσιάνο ήταν γαμπρός του να μην προκαλέσουν ποικιλοτρόπως την Ελλάδα. Και παράνομες υπερπτήσεις ιταλικών αεροπλάνων είχαμε και προκλητικές δηλώσεις του Μουσολίνι για την Μεσόγειο, για την οποία χρησιμοποιούσε την γνωστή λατινική φράση «mare nostrum», που σημαίνει «η θάλασσά μας» και θέμα Τσάμηδων ήγειραν οι Ιταλοί. Και ελληνικά νησιά απαιτούσε, φτάνοντας στην εξευτελιστική πράξη να βομβαρδίσει και να καταλάβει την Κέρκυρα στις 31 Αυγούστου του 1923. (Σκοτώθηκαν 15 άνθρωποι, κυρίως πρόσφυγες από την Μικρά Ασία. Όχι «πρόσφυγες και μετανάστες», αλλά δικοί μας Έλληνες, ξεριζωμένοι και σφαγμένοι από τις ορδές του Κεμάλ). Αφορμή υπήρξε η σκηνοθετημένη δολοφονία του Ιταλού στρατηγού Τελίνι στις 27 Αυγούστου του 1923. Την δολοφονία είχαν διαπράξει Αλβανοί λήσταρχοι καθ' υπόδειξιν του Μουσολίνι (το θερμό επεισόδιο της εποχής).

Η δύσμοιρη πατρίδα μας, που προσπαθούσε να συνέλθει από τις πληγές της συμφοράς στην Μ. Ασία, προσέφυγε στην κοινωνία των Εθνών, πρόδρομο του ΟΗΕ, όμως η Κτε, δικαίωσε τους Ιταλούς και υποχρέωσε την αιμόφυρτη πατρίδα να καταβάλει στην Ιταλία αποζημίωση 50 εκ. λιρέτες. Οι 50 εκ. λιρέτες αντιστοιχούσαν με 500.000 λίρες Αγγλίας. Αν λάβει κανείς υπ' όψιν ότι η Ελλάδα με πολύ κόπο εξασφάλισε τότε από την τράπεζα της Αγγλίας δάνειο 750.000 λιρών για να αντιμετωπίσει τις

άμεσες ανάγκες των προσφύγων, γίνεται αντιληπτή η τραγωδία και η κακουργία των Μεγάλων Δυνάμεων που ιχθυοπρεπώς σιώπησαν για την καταφανή αδικία). Και, να προσεχθεί αυτό, η επιτυχία του Μουσολίνι στην πρώτη του διεθνή αναμέτρηση μεγάλωσε το γόητρό του, αλλά υποδαύλισε και την περιφρόνησή του στους τότε θεσμούς συλλογικής ασφάλειας. Η ίδια τακτική κατευνασμού υιοθετήθηκε αργότερα και για τον Χίτλερ, με αποτέλεσμα την εκατόμβη του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου.

Μάλιστα ο Ιταλός δικτάτορας μιλώντας στις 18 Νοεμβρίου του 1940, στο «Παλάτιο Βενέτσια» της Ρώμης, με το γνωστό γελοίο, θεατρinίστικο ύφος του, διαπίστωνε ότι οι Έλληνες μισούσαν την Ιταλία, γι' αυτό θα «έσπαζε τα πλευρά της Ελλάδας» στο μέτωπο της Πίνδου. Και από κάτω χιλιάδες αφιονισμένα φασιστόμουτρα πανηγύριζαν, βλέποντας το μάτι του αρχηγού τους να γυαλίζει. Βεβαίως 20 μέρες αργότερα, ο στρατάρχης του, Π. Μπαντόλιο, αρχηγός του ιταλικού γενικού επιτελείου, είχε παραιτηθεί ενώ ο στρατός μας απελευθέρωνε, επαναλαμβάνω, απελευθέρωνε, μία μία τις ελληνικότατες πόλεις – Άγιοι Σαράντα, Αργυρόκαστρο, Πρεμετή, Δέλβινο-της Βορείου Ηπείρου).

Γιατί τα γράφω αυτά; Διότι λίγο πολύ τα ίδια ζούμε τούτη την εποχή με το «λυσσασμένο σκυλί», τον Ερντογάν και τους αρλεκίνους που τον περιβάλλουν. (Ο υπουργός Οικονομικών είναι γαμπρός του). Για «γαλάζια πατρίδα», η Αν. Μεσόγειος και το Αιγαίο, μιλούν οι Τούρκοι, παραλλαγή θα λέγαμε του *mare nostrum* των Ιταλών. Θέμα Μειονοτήτων, ευκαίρως ακαίρως, εγείρουν. Καθημερινά έχουμε παραβιάσεις και υπερπτήσεις αεροπλάνων. Νυχθημερόν αμφισβητούν την ελληνικότητα των νησιών μας. Κατά καιρούς θα εμφανιστεί και κάποιος Μεμέτης επίσημος να μας απειλεί και να δηλώνει με θράσος και κομπασμό ότι θα μας συντρίψει σε περίπτωση πολέμου. Ο ίδιος ο Ερντογάν, ο σουλτάνος...

Παρένθεση. Τα ημέτερα έντυπα και ηλεκτρονικά γενιτσαροκάναλα, στα πλαίσια της εμετικής προπαγάνδας, χειραγώγησης του λαού και καταρράκωσης, του εναπομείναντος ηθικού του, τον έχουν ανακηρύξει «σουλτάνο». Τι ήταν οι Σουλτάνοι;

Αιμοπότες, βρικόλακες του Ελληνισμού. Διοχετεύουν στο λαό (κυριολεκτικά οχετός) το άθλιο μήνυμα ότι είναι ένας πανίσχυρος ηγέτης. Ετοιμαστείτε για την νέα Τουρκοκρατία, υποδεχτείτε τον Σουλτάνο, προσκυνήστε τον!! Καταδικάζουν τον λαό, μαζί με τα πανταχού παρούσες τουρκοσειρές και τα κοπροριάλιτι, τύπου «survivor», σε νωθρότητα, απόβλάκωση και ψυχοσωματική παράλυση και τύφλωση. Το μήνυμα σαφές:

οι Τούρκοι είναι καλοί, ειρηνικοί άνθρωποι, μοιάζουμε τόσο, γιατί να μην ζήσουμε και πάλι μαζί, αδελφωμένοι; Τι είναι ο Ερντογάν; Ένας στυγνός, ελεεινός δικτάτορας, κακέκτυπο του Μουσολίνι, που ονειροφαντάζεται οθωμανικές αυτοκρατορίες και προφανώς ηδονίζεται, όταν τον αποκαλούν «σουλτάνο», ιδίως τα ημέτερα δημοσιογραφικά γιουσουφάκια. Τι να πεις για «πουλημένα τομάρια» που στην πατρίδα μας κυκλοφορούν με μεγεθυντικό φακό, μήπως ανακαλύψουν κάποιον ταλαίπωρο «εθνικιστή και φασίστα» που ψελλίζει κάτι για Πίστη και Πατρίδα και καταπίνουν αμάσητα τα χιτλερικής νοοτροπίας καθάρματα τύπου Ερντογάν, Ράμα που έχουν τους λαούς τους στο παχνί και τους ταΐζουν με τον σανό του μίσους και της περιφρόνησης της πατρίδας μας;

Επανέρχομαι στο αρχικό θέμα. Ο γελοιοτρόπως μιμούμενος, λοιπόν, τον Μουσολίνι, Ερντογάν, μιλώντας προεκλογικώς στην Σμύρνη, στο ασκέρι του, δήλωσε μεταξύ άλλων: «Σμύρνη, εσύ που ρίχνεις τους γκιαούρηδες στη θάλασσα και προστατεύεις τους ανήμπορους». Μάλιστα. Σκέφτομαι. Κατά τον ίδιο τρόπο, θα μπορούσε ένας Έλληνας πρωθυπουργός να πάει στα Δερβε-νάκια και να πει περίπου τα εξής: «Δερβε-νάκια, που το χρώμα σου ακόμη τρώνε τα αντίχριστα μεμέτια, που γνώρισαν από κοντά το γιαταγάνι του Νικηταρά». (Εδώ, ξέρω, πολλοί θα γελάσουν πικρόχολα. Εμείς είμαστε..super πολιτισμένοι, εκλεπτυσμένοι, λεπτοστόμαχοι δανδήδες, Ευρωπαίοι. Τέτοια δεν λέμε. Δεν προκαλούμε, δεν απαντάμε στις προκλήσεις καταφεύγουμε στους διεθνείς οργανισμούς οι οποίοι κατανοούν το πρόβλημα και μας συμβουλεύουν «να τα βρούμε» και να μην διαταράξουμε την ειρήνη της περιοχής. Επιδεικνύουμε την κοσμοξάκουστη σωφροσύνη μας, επιβεβαιώνοντας τον Θουκυδίδη που μας κανοναρχεί «το σώφρον του ανάνδρου πρόσχημα εστί», πρόσχημα φόβου και δειλίας είναι η σωφροσύνη σ' αυτές τις περιπτώσεις). Μετά, λοιπόν, από αυτήν την ιστορική αντιπαραβολή, τηρουμένων των αναλογιών, σε τι συμπέρασμα οδηγούμαστε; Μήπως ο Μουσολίνι της Τουρκίας επιδιώκει, πάση θυσία (κυριολεκτικώς), πολεμική αναμέτρηση; Μόνο τυφλοί: «τα τ' ώτα τον τε νουν, τα τ' όμματα» δεν αντιλαμβάνονται όπως θα έλεγε ο Σοφοκλής, ότι οδεύουμε σε "θερμό, ψυχρό, κρύο" πολεμικό επεισόδιο-σύρραξη. Και, δυστυχώς, αυτή είναι η μεγάλη τραγωδία της πατρίδας μας: το θηρίο κατανοεί ότι απέναντι του έχει μια ηττοπαθή ηγεσία εθνομηδενιστών, που αντί να αναπτερώνει το φρό-νημα του λαού, καλλιεργώντας τα πολυτίμητα τζιβαϊρικά του-πίστη, φιλοπα-τρία, παράδοση-υπογράφει με χέρια και ποδάρια, προδοσίες,

μαγαρίζει την παιδεία του και προσβάλλει την εκκλησία του, ο μοναδικός «θεσμός» που μπορεί να αφυπνίσει, να ενώσει και να χαλυβδώσει την θέλησή του για αντίσταση, αγώνα και ελευθερία.

Το '40 ο Μουσολίνι είχε απέναντί του τον Ιωάννη Μεταξά, τον πρωθυπουργό του ΟΧΙ και του «Ρούπελ» και έναν λαό, ελληνικό, που μεθούσε με τ' αθάνατο κρασί του '21. Σήμερα ο νέος Μουσολίνι, έχει απέναντί του τον φαιδρό πρωθυπουργό και όλη την αριστερόμυαλη μετριότητα που τον λιβανίζει και έναν λαό που οι αγωνίες του περιορίζονται για τον πρωταθλητή Ελλάδος στο ποδόσφαιρο ή στο ποιος θα επικρατήσει στα γνωστά ριάλιτι.

Χριστός Ανέστη και άμποτε να ξαναγίνουμε Έλληνες...

**Νατσιός Δημήτρης
δάσκαλος-Κιλκίς – Μέλος ΙΗΑ**

Πηγη: INTERNATIONAL HELLENIC ASSOCIATION